

LUTKOVNO
GLEDALIŠČE
MARIBOR

Meso
ALI RAZODETJE

Avtor **Jernej Lorenci** po motivih besedil **Svetega Avguština, Svetega pisma** in **Nebojše Pop Tasića**

Režiser **Jernej Lorenci**

Avtor lutk **Gregor Lorenci**

Scenograf **Branko Hojnik**

Kostumografka **Belinda Radulović**

Avtor glasbe **Branko Rožman**

Lektorica **Metka Damjan**

Mojster luči **Jason Smith**

Mojster tona **Mitja Pastirk**

Izdelovalca lutk **Gregor Lorenci** in **Neva Vrba**

Izdelovalca scenskih elementov **Zoran Kramar** in **Branko Caserman**

Igralci

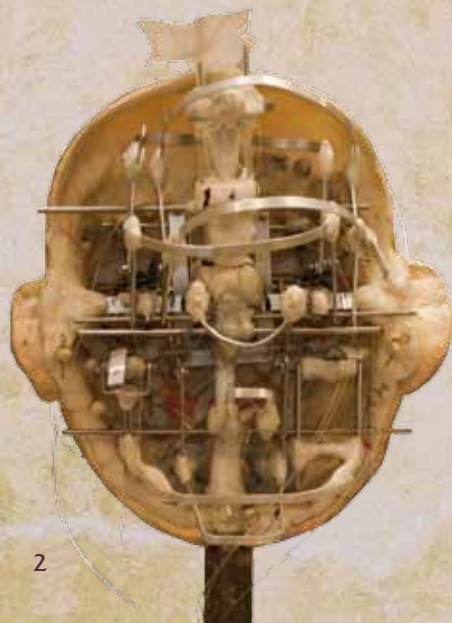
Aja Kobe

Zvezdana Novaković, k. g.

Andrej Vršič

Elena Volpi

Anže Zevnik

Vprašanja začetnih in končnih reči
so v jedru prenekatero umetnine od
začetka časov naprej. Bolj ali manj
eksplicitna spremljajo ustvarjalce
kot nuja, kot potreba, kot izziv.
Dualizem telesa in duha, mesa in
misli, ugodja in bolečine, uganka
rojstva in smrti, odprtost začetka in
končnost smrti in obratno - začetek
je končen in neponovljiv, smrt pa
morebiti odprta v neskončnost ...
Vprašanje na vprašanje, misel
na misel, interpretacija na
interpretacijo. Preplet svetlobe in
teme, zemlje in neba, vode in ognja,
zvoka in tišine, molka in glasu ...
Govoriti z besedo, pripovedovati s
podobo, misliti nedoumljivo, čutiti
vseprisotno in zaobjemati celoto.
Material za gledališki dogodek,
namig za udejanjanje v lutkovnem
svetu prav kliče po oblikovanju.
In še zadnje vprašanje - se kdaj
razodene prav zares in do konca?

POSKUS KONFESIJE

*Sem bil rojen v meso, da bom v mesu umrl?
Sem zgolj dih vetra svojega umrljivega
mesa?*

***Iz dopolnjene redakcije
Izpovedi svetega Avguščina***

Že vse življenje sanjam in sanjarim o uvidu, spregledu, razodetju.

Še zmeraj si - naivno - predstavljam, da bo stre-la, in da bo v trenutku.

Zagotovo bo bolelo, si rečem, ampak učili so me, da je vsako zdravilo grenko.

Bolečine se bojim, tiste telesne, bolečine mesa, že od nekdaj, a za to bolečino sem pripravljen na - skoraj - vse.

Učili so me, da je telo zgolj posoda: in posoda mora biti lepa, mlada, zdrava in čista:

potem bo lep, mlad, zdrav in čist tudi duh.

A kljub temu je telo, ki je meso, zgolj in samo posoda.

Klici telesa so nevarni.

Klici mesa so - vsaj - sumljivi.

Telo v kondiciji je nenevarno telo.

Meso v kondiciji je uravnovešeno meso. Je meso kulture.

Meso nima pameti, meso je v službi, polni de-lovni čas. »Smrt naturi.«

»**Smrt smrti.**«

Grdo ravnam s telesom, grdo z mesom.
Nisem dober gospodar.

Postajam pa - se mi zdi - boljši učenec: telesa, in mesa.

Telo ima čas, ker ve, da bo zgnilo, da bo prah prahu in pepel pepela.

Duh nima časa, ker si domišlja, da je večer.

V telesu je otroštvo in so skice starosti.

V molekulah mesa so slike preteklosti. Slike molekul ne sodijo.

Sodnik je duh. (Ker so duh drugi. Meso pa je zmeraj samo in samó meso.)

Duh igra igro mladosti in skuša varati starost.

Telo ne more - in noče - biti kje drugje kot tukaj.

Meso je - v gledališkem besednjaku - prezenca.

Duh gravitaciji mesa - čisti, absolutni prezenci - beži.

Metafizični banalnosti duha se telo upira. Po svoje, meseno.

Brez besed.

Pa vendar.

Je beseda beseda mesa ali beseda duha?

Kdaj je beseda meso?

Kdo govorim?

Kdo bom sam, ko bom konec?

Sem bil rojen v meso, da bom v mesu umrl?

Jernej Lorenci, režiser

Branko Hojnik scenograf

Gregor Lorenci, avtor lutk

RUG drugemu večkrat igramo
(pregovor) ... Kaj pa ... potem?

Andrej Vršič, igralec

SEBNO sporočilo o predstavi Meso:

Zvezdana Novaković:
Jezik: cca 15 cm.
Srce: cca 1,26 kg.
Kri: cca 5 l.

Zvezdana Novaković, igralka

VSE stvari so truda polne: človek ne more TEGA dopovedati, oko se ne nasiti gledanja, ne uho poslušanja.

Je li kaj, o čemer pravijo: glej, to je novo? Zdavnaj je že bilo v vekih, ki so bili pred nami.

Ni spomina prejšnjih RODOV in prihodnjih, ki še bodo. Kar je krivo, se ne more zravnati, in česar ni, se ne more šteti.

(Biblija, Pripovednik, pog. 1)

Belinda Radulović, kostumografka

UBOGI na duhu tisti, ki ne poznajo zanosa in lepote jezika ...

Tavam skozi besedilo, ga poskušam razumeti, najti bistvo zapisanega ... Zavedam se, da je to sveto delo.

Čakam na razodetje.

In potem: igranje z besedami, spreminjanje, dodajanje, odzemanje. Vsaka misel naj najde svoj smisel. Svoboda, a vendar zvestoba jeziku ... Besede in misli postajajo izrekljive.

Ob vsem tem: oboževanje in spoštovanje lepote jezika.

Metka Damjan, lektorica

KAKO je mogoče, da Jaz,
ki sem Jaz, nisem bil, preden
sem postal, in da bom jaz, ki
sem Jaz, enkrat ne bil več ta
jaz?

(Peter Handke)

Aja Kobe, igralka

HITROST razpadanja
sveta je strašna.
Hitrejša od razpadanja teles

v prst, prsti v prah, prahu v dah.
Hitrejša od razpadanja besed
v glas, glasu v sled, sledu v led.

Hitrost razpadanja besed je glas.
Hitrost razpadanja teles je čas.
Hitrost razpadanja sveta sem jaz.

(Boris A. Novak, Mojster nespečnosti, 1995)

Elena Volpi, igralka

DOBER dan, ali imate

meso na žaru?

Kaj - nimate mesa?

Kako ste se lahko odrekli mesu?

Restavracija brez mesa, ta je pa
dobra.

Z mislimi pri mesu, on pa meni
Sojin zrezek.

Oprostite, ali je to z mesom?
(smeh) Ja, ja, ja, saj grem ... Nasej-
tanje!

Anže Zevnik, igralec

UMETNOST gledališča naj bi po eni izmed teorij nastala iz kulta oživljanja mrtvih, vračanja v praznačetak, v točko singularnosti.

Umetnost lutke je umetnost oživljanja mrtvega, prastari arhetip totema in klana: božansko/transcendentno je navzoče v (navidezno) mrtvem, do kraja zgoščenem, možnem, zato tudi nepredvidljivo nevarnem.

Ustvariti želimo nekakšen radikalno morbiden, mrtev, muzejski, pozabljeni svet (s preparati, okostji in živalskimi replikami), da bo ta po poti humorja in posledično absurda to »dvakrat mrtvo« dvignil v polje neznanske živosti.

V prisposodbi skušamo tako poustvariti univerzalni odrski jezik, temelječ na arhetipski simboliki, ki bi bil sposoben nagovoriti vsakogar.

ACCORDING to some theories, theatre as an art form originates from the cult of resurrection of the dead, returning to the ancient source, into the state of singularity.

Puppetry is the art of resurrection of the dead, the metaphor for the archetypal relation between a totem and a clan: divine/transcendent is present in apparently dead, concentrated, and possible, therefore unpredictably dangerous.

The play is forming a radically morbid, dead, ancient, and forgotten system (with taxidermic reproductions, skeletons, and unrealistic hybrids), to make this "twice dead" world intensely alive by the means of humor.

The main purpose is to form a universal performing style, based on archetypal symbols, possible to address everyman.

k u l t u r a • • • • •
republika slovenija
ministrstvo za kulturo
www.mk.gov.si

MESTNA OBČINA MARIBOR
www.maribor.si

GENERALNI POKROVITELJ

PBS.
POŠTNA BANKA SLOVENIJE, d.d.
Bančna skupina Nove Kreditne banke Maribor d.d.

MARIBOR2012
evropsko prestolnica kulture
www.maribor2012.info

POKROVITELJ PUBLIKACIJ

MEDIJSKI POKROVITELJ

Gledališki list **MESO ALI RAZODETJE** / za LGM **Mojca Redjko** / urednica **Katarina Klančnik Kocutar** / lektorica **Metka Damjan**
fotograf **Boštjan Lah** / oblikovalka in ilustratorka **Natalia Corbillon** / tisk **Design studio, d. o. o.** / naklada 1500 izvodov
Maribor, oktober 2010 / **Lutkovno gledališče Maribor** / Vojašniški trg 2 / 2000 Maribor / Slovenija
direktorica **Mojca Redjko** / T 02 228 19 70 / E info@lg-mb.si / www.lg-mb.si